

دستورالعمل ابزار ACSF:SC

گام اول

لطفا قبل از شروع، راهنمای استفاده از ابزار نظام طبقه‌بندی عملکرد ارتباط اجتماعی اتیسم را بخوانید.

گام دوم

لطفا شرح ۵ سطح و تمایزات آن‌ها را در ابزار نظام طبقه‌بندی عملکرد ارتباط اجتماعی اتیسم مرور کنید.

گام سوم

در مورد ماه اخیر فکر کنید، بهترین توانایی‌های ارتباط اجتماعی‌ای که در کودک مشاهده کرده‌اید، ظرفیت کودک نامیده می‌شود (حتی اگر فقط یکبار مشاهده شده است).

سطح ظرفیت این کودک است.

گام چهارم

سپس ابزار را مرور کرده و مجدد درباره‌ی ماه گذشته فکر کنید، توانایی‌های ارتباط اجتماعی کودک که به طور ثابت مشاهده کرده‌اید عملکرد رایج کودک نامیده می‌شود.

سطح عملکرد رایج این کودک است.

▪ رفتار ارتباط اجتماعی کودک در ماه اخیر باید با تصویر کلی‌ای که در سطح توصیف شده است، مطابق یا شبیه باشد. اگر کودک به طور کامل با تصویر توضیح داده شده مطابق نبود آن‌ها باید در سطح پایین‌تر توانایی، رتبه بندی شوند.

▪ سطح ۵ پایین‌ترین سطح توانایی عملکرد ارتباط اجتماعی کودک است و اگر توانایی‌های عملکرد ارتباط اجتماعی کودک پایین‌تر از سطح ۵ است او را به عنوان سطح ۵ رتبه‌بندی کنید. همچنین سطح ۱ بالاترین سطح توانایی عملکرد ارتباط اجتماعی کودک را نشان می‌دهد، بنابراین اگر توانایی‌های عملکرد ارتباط اجتماعی کودک بالاتر از سطح ۱ است، او را به عنوان سطح ۱ رتبه‌بندی کنید.

روش‌های متنوعی وجود دارد که کودکان شروع به ارتباط می‌کنند یا به ارتباط از طرف دیگران پاسخ می‌دهند، مثل:

دراموش نکنید

بیان چهره‌ای، حرکات یا ژست‌های بدن، زبان اشاره، تماس چشمی و استفاده از نگاه خیره برای هدایت کردن توجه دیگران، تخته‌ی ارتباطی، تجهیزات یا ابزارها (مثل نظام ارتباط تصویری، iPad، آلبوم عکس، مجموعه عکس یا قطعاتی که از کتب مختلف تهیه شده است، ابزار تولیدکننده‌ی گفتار) و گفتار.

ابزار ACSF:SC

ابزار نظام طبقه بندی عملکرد اتیسم: ارتباط اجتماعی

نسخه ۲۰۱۶

لطفا قبل از مرور ۵ سطح توصیف شده داخل این دفترچه، به راهنمای کاربر و دستورالعمل ACSF:SC مراجعه کنید.

زهرا سلیمانی

دکترای گفتاردرمانی

سمانه مظاهری

کارشناس ارشد گفتاردرمانی

گروه گفتاردرمانی دانشکده ی توانبخشی



دانشگاه علوم پزشکی
و خدمات بهداشتی درمانی تهران

Translated into Farsi by:

Zahra Soleymani*

Samaneh Mazaheri

*Department of Speech Therapy, Faculty of Rehabilitation,
Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran.
(soleymaniz@sina.tums.ac.ir)

ACSF:SC Tool® 2016

Briano Di Rezze, Lonnie Zwaigenbaum, Mary Jo Cooley Hidecker,
Martha Cousins, Peter Szatmari, Mary Law, Paul Stratford, Peter Rosenbaum

CanChild Centre for Childhood Disability Research,
McMaster University, Hamilton, ON
www.canchild.ca

تمایز بین سطوح

تمایز بین سطح ۵ و ۴

یک کودک در سطح ۵ به سادگی به ارتباط آغاز شده از طرف دیگران عکس العمل نشان می‌دهد و هدف ارتباطی (منظور از ارتباط) آن‌ها در بهترین حالت فقط توسط مراقب اصلی یا درمانگر یا معلم با تجربه‌ی بالا فهمیده می‌شود.

در حالی که کودک در سطح ۴ تلاش می‌کند تا برای اعلام نیازهای خود ارتباط برقرار کند، همچنین تلاش می‌کند تا به افراد آشنا پاسخ دهد.

تمایز بین سطح ۴ و ۳

یک کودک در سطح ۴ تلاش می‌کند به افراد آشنا پاسخ دهد یا برای رسیدن به نیازهای خود ارتباط برقرار کند.

در حالی که کودک در سطح ۳ علاوه بر آن که این کارها را برای رسیدن به نیازهای خود انجام می‌دهد، همچنین تلاش می‌کند تا برای اهداف اجتماعی (تعامل با دیگران) در مورد علایق خود ارتباط برقرار کند. کودک ممکن است به درخواست‌های دیگران پاسخ دهد اما ارتباط نمایشی است و به آسانی ادامه نمی‌یابد.

تمایز بین سطح ۳ و ۲

کودک در سطح ۳ تلاش می‌کند برای اهداف اجتماعی (تعامل با دیگران) در مورد فعالیت‌ها یا علایق خود ارتباط را آغاز کند و به ارتباط از طرف مقابل پاسخ دهد.

در حالی که کودک در سطح ۲ ارتباط با اهداف اجتماعی (تعامل با دیگران) را با اکثر افراد آغاز می‌کند یا پاسخ می‌دهد، ممکن است ارتباط را ادامه دهد. به هر حال، اگر چیزی تغییر کند یا طرف مقابل منظور کودک را متوجه نشود، ارتباط ادامه پیدا نمی‌کند.

تمایز بین سطح ۲ و ۱

کودک در سطح ۲ با دیگران برای اهداف اجتماعی (تعامل) ارتباط برقرار می‌کند اما اگر تغییرات وجود داشته باشد در ادامه‌ی ارتباط مشکل دارد.

در حالی که ارتباط ممکن است کامل به نظر نرسد، اما یک کودک در سطح ۱ تلاش می‌کند تا ارتباط را با استفاده از روش‌های ارتباطی مؤثر ادامه دهد تا فرد مقابل منظور او را متوجه شود و کودک با تغییرات محیط ارتباطی مثل تغییر موضوع یا فعالیت سازگار می‌شود.

۵ - در ماه گذشته، یک کودک در سطح ۵ مشاهده شده است که ...

با اشیا بازی می‌کند یا با خودش صحبت می‌کند.

تلاش می‌کند تا به فعالیت فیزیکی یا صحبت‌های دیگران **عکس العمل نشان دهد**. ممکن است که فقط مراقب اصلی کودک (کسی که از او مراقبت می‌کند) یا معلم یا درمانگر با تجربه‌ی بالا، **هدف** ارتباطی (منظور از ارتباط) کودک را متوجه شود.

۴ - در ماه گذشته، یک کودک در سطح ۴ مشاهده شده است که ...

تلاش می‌کند ارتباط را از طریق درخواست نیازهای خود با مراقبین اصلی **آغاز کند**.

تلاش می‌کند تا به ارتباطات آغاز شده به وسیله‌ی افراد آشنا، **پاسخ دهد** (پاسخ می‌تواند ساده باشد، مثل کاربرد بیان چهره‌ای) اما امکان ندارد که به افراد نا آشنا پاسخ دهد.

۳ - در ماه گذشته، یک کودک در سطح ۳ مشاهده شده است که ...

اغلب برای درخواست **نیازهای** خود ارتباط را با افراد آشنا **آغاز کرده است**.

تلاش می‌کند تا ارتباط را برای **اهداف اجتماعی** (تعامل با دیگران) **آغاز کند**، این کار را در مورد علایق و فعالیت‌ها با استفاده از درخواست‌های ساده کلامی یا غیر کلامی مانند نوشتن انجام می‌دهد. به ارتباط از طرف دیگران (مثل پاسخ به سوال ساده‌ی این چیه؟) **پاسخ می‌دهد** اما ارتباط **ادامه نمی‌یابد**.

۲ - در ماه گذشته، یک کودک در سطح ۲ مشاهده شده است که ...

ارتباط را برای **اهداف اجتماعی** (تعامل با دیگران) در مورد علایق یا فعالیت‌ها با اکثر افراد **آغاز می‌کند و پاسخ می‌دهد**.

ارتباط را تا زمانی که فرد مقابل، موضوع یا فعالیت را تغییر دهد، **ادامه می‌دهد** و ارتباط زمانی قطع می‌شود که فرد مقابل متوجه‌ی منظور کودک نمی‌شود.

۱ - در ماه گذشته، یک کودک در سطح ۱ مشاهده شده است که ...

ارتباط را برای **اهداف اجتماعی** (تعامل با دیگران) با اکثر افراد **آغاز می‌کند و پاسخ می‌دهد**، اما این ارتباط محدود به علایق یا فعالیت‌های محبوب او نمی‌باشد.

ارتباط را با اکثر افراد ادامه می‌دهد. اگرچه ممکن است کودک نسبت به تغییر در موضوع یا فعالیت **مشکلاتی** را داشته باشد، اما تلاش می‌کند تا به این تغییرات با استفاده از **شیوه‌ی ارتباطی مؤثر** پاسخ دهد تا فرد مقابل متوجه منظور او شود.

راهنمای کاربر
ابزار نظام طبقه‌بندی عملکرد اتیسم: ارتباط اجتماعی

ACSF:SC

نسخه ی ۲۰۱۶

راهنمای کاربر ابزار **ACSF:SC**

زهرا سلیمانی
دکترای گفتاردرمانی
سمانه مظاهری
کارشناس ارشد گفتاردرمانی
گروه گفتاردرمانی دانشکده‌ی توانبخشی



دانشگاه علوم پزشکی
و خدمات بهداشتی درمانی تهران

Translated into **Farsi** by:
Zahra Soleymani*
Samaneh Mazaheri

*Department of Speech Therapy, Faculty of Rehabilitation,
Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran.
(soleymaniz@sina.tums.ac.ir)

ACSF:SC Tool User Guide® 2016

Briano Di Rezze, Lonnie Zwaigenbaum, Mary Jo Cooley Hidecker,
Martha Cousins, Peter Szatmari, Mary Law, Paul Stratford &, Peter Rosenbaum



CanChild Centre for Childhood Disability Research,
McMaster University, Hamilton, ON
www.canchild.ca

متخصصان و والدین کودکان با اختلال طیف اتیسم اغلب درباره‌ی منحصر به فرد بودن آن چه کودک می‌تواند انجام دهد، سوابق پزشکی و تفاوت‌های رفتاری کودکان صحبت می‌کنند. علاوه بر نگرانی‌های مربوط به ارتباط اجتماعی، برخی کودکان ممکن است علائمی مانند مسائل حسی، رفتارهای تکراری، فقدان انعطاف‌پذیری و چالش‌های دیگر را نشان دهند. ما می‌دانیم که هر یک از این موضوعات ممکن است توانایی آن‌ها برای عملکرد در زندگی روزمره را تحت تاثیر قرار دهد. اما برای طبقه‌بندی یک کودک از طریق این سیستم ما از کاربران انتظار داریم که به طور ویژه‌ای بر روی توانایی‌های **ارتباط اجتماعی** کودک متمرکز شوند.

اکثر مردم با اصطلاحات (خفیف، متوسط، شدید) که اغلب برای توصیف کودکان با اختلال طیف اتیسم استفاده می‌شود، آشنا هستند. اما متأسفانه به طور معمول درک مفهوم این واژه‌ها پذیرفته شده نیست. برای حل شدن این مسئله در این نظام طبقه‌بندی زبان مشترکی برای توصیف و صحبت درباره‌ی کودکان با اختلال طیف اتیسم با تمرکز بر روی آن چه که یک کودک می‌تواند انجام دهد، ایجاد شده است. این ابزار به یکی از ویژگی‌های عملکردی کلیدی مشترک (ارتباط اجتماعی) بین همه‌ی کودکان مبتلا به اختلال طیف اتیسم می‌پردازد. این ویژگی عملکردی از طریق مطالعه‌ای که اعضای تیم تخصصی روی والدین و متخصصان از طریق نظر سنجی برای تعیین ویژگی کلیدی اتیسم انجام دادند به دست آمده است. اعضای تیم به اتفاق، ارتباط اجتماعی را به عنوان ویژگی مطرح کردند، که می‌تواند به بهترین شیوه سطوح مختلف توانایی را مشخص کند، با ابزار سیستم طبقه‌بندی عملکرد **ارتباط اجتماعی اتیسم (ACSF:SC)** عملکرد ارتباط اجتماعی در زندگی روزمره کودک توصیف می‌شود.

این سیستم طبقه‌بندی یک تست یا چک لیست نیست و نمی‌خواهد جایگزین هیچ ابزار ارزیابی یا تشخیصی شود. آن چه که این ابزار انجام می‌دهد فراهم کردن یک روش استاندارد و ساده شده برای صحبت در مورد توانایی‌های ارتباط اجتماعی کودک است. در واقع، چیزی که آن‌ها می‌توانند در دو موقعیت انجام دهند:

- (۱) هنگامی که آن‌ها در بهترین حالت خود عمل می‌کنند (ظرفیت).
- (۲) آن چه که آن‌ها معمولاً انجام می‌دهند (عملکرد رایج).

این اطلاعات می‌تواند به راحتی بین والدین و متخصصان (آموزش دهندگان و متخصصان بالینی) مبادله شود تا به مردم کمک کند که عملکرد ارتباط اجتماعی کودک در زندگی روزمره را درک کنند و احتمالاً بهبود ببخشند.

*Di Rezze B, Rosenbaum P, Zwaigenbaum L. What Attributes Determine Severity of Function in Autism? A Web-based Survey of Stakeholders. Focus on Autism & Other Developmental Disabilities Volume 27 Issue 1 March 2012 pp. 37-39.

ارتباط اجتماعی

استفاده از کلمات (ارتباط) و (اجتماعی) چه به صورت مجزا و چه در ترکیب با هم، می‌تواند معانی متفاوتی برای افراد مختلف بدهد. **ارتباط اجتماعی توانایی ارتباط برقرار کردن (با یا بدون کلمه) به منظور تعامل با دیگران است.** کودکی که می‌تواند علاوه بر زبان مادری به زبان دیگری هم صحبت کند، الزاما برای تعامل اجتماعی توانمندتر نیست. ضروری است که کاربر این سیستم درباره‌ی موارد زیر قضاوت کند:

(۱) هدفی که کودک برای آن ارتباط برقرار می‌کند (منظور کودک از برقراری ارتباط).

(۲) کیفیت ارتباط یا این که چطور کودک ارتباط برقرار می‌کند (توانایی، مهارت‌ها و روش‌ها).

هدف ارتباطی کودک

در سرتاسر این ابزار، اصطلاحات (نیازها) و (اهداف اجتماعی) هنگام صحبت در مورد دلایل یا اهدافی که کودک برای آن ارتباط برقرار می‌کند، به طور مکرر استفاده شده‌اند.

□ ارتباط به منظور رسیدن به نیازهایی که کودک با آن مواجه می‌شود

به عنوان موقعیتی تعریف می‌شود که در آن، دلیل کودک برای برقراری ارتباط تنها به دست آوردن چیزی است که او می‌خواهد، مثل یک شی که اسباب بازی مورد علاقه کودک است. برای مثال کودک ممکن است برای درخواست یک اسباب بازی یا شی از فرد دیگر با او ارتباط برقرار کند.

□ ارتباط برای هدف اجتماعی

به عنوان موقعیتی تعریف می‌شود که در آن، دلیل کودک برای ارتباط آغاز یا حفظ تعامل با یک شخص دیگر می‌باشد. برای مثال، یک کودک ممکن است سلام کند یا برای سلام به دوستش یا بزرگسال دستش را تکان دهد، برای جلب توجه فردی، به چیزی که آن‌ها دیده‌اند یا به خاطر آن هیجان زده شده‌اند، اشاره کند یا چیزی بگوید، یا به دیگران برای تعامل در مورد یک موضوع نزدیک شود.

چطور کودک ارتباط برقرار می‌کند (توانایی‌ها، مهارت‌ها و روش‌ها)

ما می‌دانیم که کودکان سطوح متفاوتی از توانایی در مورد چگونگی برقراری ارتباط دارند. برای مثال، بعضی کودکان ممکن است درخواست کلامی داشته باشند در حالی که دیگران از دست فرد برای به دست آوردن بعضی چیزها (مثل اسباب بازی یا غذا) به طور فیزیکی استفاده می‌کنند، به عنوان نمونه یک جعبه از مداد شمعی را در دست فرد می‌گذارند تا از او درخواست کنند جعبه را باز کند، و غیره.

برخی ممکن است شیوه‌های ارتباطی‌ای داشته باشند که تنها توسط مراقب اصلی آن‌ها یا درمانگر یا معلم آشنا درک شود، یا ممکن است هنوز به شیوه‌ای ارتباط برقرار نکنند که حتی به وسیله‌ی مراقبین آن‌ها درک شود.

برخی کودکان از ارتباط به طور موثر استفاده می‌کنند، یک تعامل را ادامه می‌دهند و به وسیله‌ی طیفی از افراد (نه تنها مراقب اصلی آن‌ها) درک می‌شوند.

شیوه‌های محتمل ارتباط

این ابزار هم شیوه‌های ارتباط کلامی و هم غیرکلامی را که در مجموعه‌ی توانایی ارتباط اجتماعی وجود دارند، بررسی می‌کند. این شیوه‌ها شامل موارد زیر است:

- **بیانات چهره‌ای**
- **حرکات یا ژست‌های بدنی**
- **زبان اشاره**
- **تماس چشمی و استفاده از نگاه خیره برای هدایت توجه دیگران**
- **استفاده از تکنولوژی و تجهیزات مدرن (مثل iPad، تخته‌ی ارتباطی، آلبوم عکس، مجموعه عکس یا تصاویری که از کتاب‌های مختلف جمع‌آوری شده است، ابزارهای تولیدکننده‌ی گفتار)**
- **گفتار**

یک نمونه از فعالیت‌های کودکی که تلاش می‌کند تا ارتباط را برای هدف اجتماعی آغاز کند

یک کودک پیش دبستانی مبتلا به اختلال طیف اتیسم علاقمند است تا به فعالیتی که همسالانش در مرکز نگهداری کودکان انجام می‌دهند، ملحق شود. این کودک می‌تواند به بزرگسالان، همسالان یا دیگران با استفاده از هر کدام یا ترکیبی از علائم زیر نشان دهد که علاقمند است که به آن‌ها ملحق شود.

- **بیانات چهره‌ای** مثل خندیدن یا لبخند زدن هنگام دیدن فعالیت همسالان خود
- **حرکات بدن یا ژست‌ها** مثل اشاره کردن به سمت گروه کودکان، تغییر جهت بدن به سمت گروه، حرکت به سمت گروه تا با به آن‌ها نزدیک‌تر شود، یا نشستن در کنار آن‌ها به شکل دایره
- **زبان اشاره** مثل اشاره کردن برای نشان دادن این که او بازی را دوست دارد، نشان دادن مفاهیم مربوط به بازی با استفاده از حرکات اشاره
- **تماس چشمی و استفاده از نگاه خیره برای هدایت توجه دیگران** مثل نگاه کردن به صورت دوره‌ای به طرف دیگران برای مدت زمان کوتاهی، نگاه کردن به شی مورد علاقه و سپس تغییر نگاه خیره بین شی و مخاطب، نگاه کردن به آنچه که دیگران انجام می‌دهند و سپس نگاه به مخاطب خود
- **فناوری‌های جدید مثل تخته‌ی ارتباطی، تجهیزات و ابزارهایی (مثل iPad، آلبوم‌های عکس، مجموعه عکس یا قطعاتی که از کتب مختلف تهیه شده است، ابزارهای تولیدکننده‌ی گفتار)** برای شناسایی این که او می‌خواهد در فعالیت با همسالان خود شرکت کند، کاربرد دارد. این کار از طریق اشاره به تصویر یا درخواست از طریق ابزار صورت می‌گیرد.
- **گفتار** مثل بیان شفاهی که نشان می‌دهد او می‌خواهد به گروه ملحق شود، آواز بخواند، بازی کند و..

مراقب اصلی کودک

به فردی (معمولا یک والد) که کودک بیشتر زمان خود را با او می‌گذراند گفته می‌شود. بنابراین دانش و تجربه مستقیمی از توانایی‌های ارتباط اجتماعی کودک دارد.

ظرفیت کودک

ظرفیت کودک سطح ارتباط اجتماعی کودک را نشان می‌دهد، به عبارت دیگر زمانی که عملکرد کودک بهترین است و به شیوه‌ی موثرتری ارتباط برقرار می‌کند.

عملکرد معمول کودک

عملکرد معمول کودک سطح ارتباط اجتماعی اوست که به طور ثابت این عملکرد را نشان می‌دهد.

اهمیت انتخاب هر دو مورد ظرفیت ارتباط اجتماعی و عملکرد معمول کودک

از کاربران خواسته می‌شود تا در مورد این که چطور ارتباط اجتماعی یک کودک می‌تواند متنوع باشد، فکر کنند. ظرفیت آن‌ها (چیزی که آن‌ها در بهترین حالتشان انجام می‌دهند) و عملکرد معمول آن‌ها (چیزی که آن‌ها به طور با ثبات انجام می‌دهند) را مشخص کنند و سپس یک سطح ارتباط اجتماعی برای هر کدام انتخاب کنند. این تجربه‌ی مفیدی خواهد بود چون افراد تشویق می‌شوند تا در مورد تفاوت آن‌چه که بین این دو سطح ارتباط اجتماعی است، فکر کنند، مثل این که چه چیزی، چه وقت، کجا و با چه کسی ارتباط اجتماعی رخ می‌دهد...

آیا چیزهایی وجود دارد که ممکن است کمک کند یا موجب شود ارتباط اجتماعی کودک با مشکل بیشتری مواجه شود؟ عواملی که در محیط کودک می‌تواند بر ارتباط اجتماعی کودک اثر بگذارد، شامل موارد زیر است:

- مشخصات فضا** جایی که ارتباط اجتماعی رخ می‌دهد (به عنوان نمونه؛ ویژگی‌های حسی یا فیزیکی فضا)
- مشخصات فعالیتی که ممکن است رخ دهد** (به عنوان نمونه؛ تقاضاهای فیزیکی، اجتماعی، یا شناختی فعالیت)
- در دسترس بودن ابزارهای ارتباط بین فردی** (به عنوان نمونه؛ تخته‌ی ارتباطی و iPad)
- مشخصات افراد داخل محیط** (به عنوان نمونه؛ آشنا و ناآشنا بودن افراد)

شناسایی زمانی که کودک بالاترین موفقیت را دارد (ظرفیت) و آنچه که آن‌ها در اکثر مواقع عمل می‌کنند (عملکرد معمول) ممکن است اطلاعات ارزشمندی را در مورد بهبود عملکرد ارتباط اجتماعی در تمام موقعیت‌ها فراهم کند. این اطلاعات می‌تواند در برنامه ریزی اقدامات درمانی مفید باشد.

لطفا برای پی بردن به اطلاعات کلیدی درباره‌ی آن‌چه که ابزار ACSF:SC می‌تواند انجام دهد و آن‌چه نمی‌تواند انجام دهد به صفحه‌ی آخر مراجعه کنید.

اطلاعات کلیدی درباره ی آنچه که ابزار ACSF:SC می تواند و آنچه که نمی تواند انجام دهد.

- می تواند توانایی های ارتباط اجتماعی مشاهده شده را برای کودکان اختلال طیف اتیسم بزرگ تر از ۳ و کوچک تر از ۶ سال، توصیف کند.
- می تواند کودکان را به وسیله ی توانایی های ارتباط اجتماعی شان طبقه بندی کند.
- می تواند بین دو جنبه از توانایی هر کودک تمایز قائل شود: در یک مقیاس ۵ سطحی کودک در بهترین حالت ارتباط اجتماعی اش شبیه چیست (ظرفیت کودک) و باثبات ترین ارتباط اجتماعی اش (عملکرد رایج کودک) چیست.
- می تواند فقط به وسیله ی والدین و متخصصان آشنا با توانایی های ارتباط اجتماعی کودک، به کار برده شود.
- می تواند برای ارتباط یک شخص با شخص دیگر (والدین با متخصصان، متخصصان با متخصصان دیگر) درباره ی توانایی های ارتباط اجتماعی کودک به کار برده شود.
- می تواند برای گروه بندی کودکان از طریق توانایی های ارتباط اجتماعی آنها به کار برده شود. می توان ارزیابی کرد که کدام یک از اقدامات درمانی، بهترین اقدام درمانی برای کدام یک از گروه کودکان بوده است یا گروه های ویژه کودکان را برای اهداف بالینی و پژوهشی انتخاب کرد.
- ✗ نمی تواند برای کودکان کوچک تر از ۳ سال، ۶ سال یا بزرگ تر، یا کودکان با رشد طبیعی به کار برده شود.
- ✗ نمی تواند برای تشخیص یا ارزیابی اختلال طیف اتیسم به کار برده شود.
- ✗ نمی تواند برای سنجیدن توانایی ارتباط اجتماعی کودک به کار برده شود.
- ✗ نمی تواند به عنوان یک چک لیست برای تیک زدن توانایی های ارتباط اجتماعی یک کودک به کار برده شود.
- ✗ نمی تواند توضیح دهد که چه علیی ممکن است در ارتباط با کودک یا محیط کودک روی سطح توانایی ارتباط اجتماعی کودک اثر بگذارد (اما می تواند بحث در مورد عوامل دخیل احتمالی را آسان کند).
- ✗ نمی تواند بر اساس یک بار مشاهده کودک یا از طریق شخص ناآشنا برای ارزیابی توانایی های ارتباط اجتماعی کودک، استفاده شود.

ترجمه شده به زبان فارسی توسط

زهرا سلیمانی

دکترای گفتاردرمانی

سمانه مظاهری

کارشناس ارشد گفتاردرمانی

گروه گفتاردرمانی - دانشکده توانبخشی

دانشگاه علوم پزشکی تهران

Translated into Farsi by:

Zahra Soleymani*

Samaneh Mazaheri

*Department of Speech Therapy, Faculty of Rehabilitation,
Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran.
(soleymaniz@sina.tums.ac.ir)

ACSF:SC Tool User Guide® 2016

Briano Di Rezze, Lonnie Zwaigenbaum, Mary Jo Cooley Hidecker,
Martha Cousins, Peter Szatmari, Mary Law, Paul Stratford &, Peter Rosenbaum



CanChild Centre for Childhood Disability Research,
McMaster University, Hamilton, ON
www.canchild.ca